

PERGALĖ

LIETUVOS KP ZARASŲ RAJONO KOMITETO IR RAJONO DARBO ŽMONIŲ DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

ZARASAI

1959 m.

vasario

28

SESTADIENIS
Nr 26 (1756)

Kaina 15 kap.

Draugas N. Chruščiovas susitiko su rinkėjais

Vasario 24 d. Didžiųjų Kremliaus rūmuose susirinko sostinės Kalinino rinkiminės apylinkės darbo žmonių atstovai. Jie čia atėjo susitikti su savo kandidatu į RTFSR Aukščiausios Tarybos deputatus, TSKP CK Pirmoju sekretoriumi, TSRS Ministrų Tarybos Pirmininku draugu N. Chruščiovu.

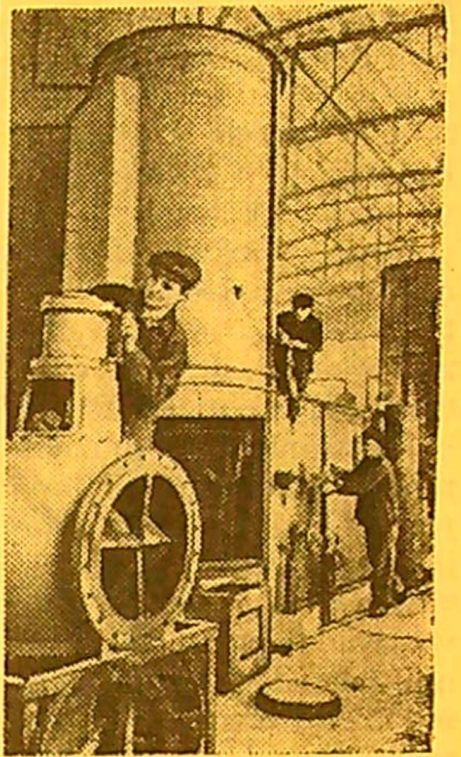
Susirinkime kalbėjo patikėtiniai „Frezerio“ gamyklos vyresnysis meistras N. Sokolovas, mokytoja A. Leonova, prožektorių gamyklos cecho viršininkas A. Saveljevas, Visasąjunginio elektrotechnikos mokslinio tyrimo instituto direktorius M. Kostrovos. Jaunųjų rinkėjų vardu kalbėjo „Kompresoriaus“ gamyklos

šifuotoja A. Grlišina.

Jie kalbėjo apie didžiulį politinį ir gamybinį pakilimą, kurį sužadino TSKP XXI suvažiavimo nutarimai, apie socialistinį lenktyniavimą už septynmečio plano įvykdymą pirma laiko. Jie visi ragino rinkėjus rinkimų dieną vieningai balsuoti už kandidatą į RTFSR Aukščiausios Tarybos deputatus Nikitą Chruščiovą.

Po to didelę kalbą pasakė draugas N. Chruščiovas, sutiktas audringais plojmais. (TASS-ELTA).

Pas Tulos chemikus

TULOS SRITIS. Stalino-gorsko cheminio kombinato kolektyvas prisiėmė naujus, padidintus socialistinius įsipareigojimus. Nutarta pirma laiko sumontuoti ir paleisti trečia ir ketvirta metano konvertavimo agregatus ir tuo pačiu iki Didžiosios Spalio socialistinės revoliucijos 42-ųjų metų paruošti viską, kas reikalinga pilnai amonio bei mineralinių trąšų gamybai organizuoti iš gamtinių dujų, vietoje iki šiol šiam tikslui vartojamo atvežto iš Uralo kokso. 1958 metais kombinatas jau buvo pradėjęs gamtinių dujų perdėbimą. Vienos amonio tonos gamyba sumažėjo beveik du kartus. Dabar naujame cheminio kombinato ceche montuojami trečias ir ketvirtas oro suskirstymo blokai.

Nuotraukoje: trečio oro suskirstymo bloko montavimas. Priešakyje — šaltkalvis-montuotojas K. Bielovas.

P. Maslovo nuotr. (TASS).

Apie tuos, kurių pavyzdys vertas pasekimo

ENTUZIASTAI

Netoliese ledais sukaustyto ir apklotu sniegu Čičio ežero ant kalnelio boluoja naujai atremontuoti pastatai.

— Tai mūsų kolūkiečių „smogiamosios brigados“ bendrabutis, — atsako į klausimą kelyje sutiktas senukas. Galvodamas, jog jo žodžiai nesukėlė didelio įspūdžio, jis su užsidegimu ir pasididžiavimu priduria:

— Ech, jaunimas, tai jaunimas čia gyvena! Pateškoti tokio reikia. Neveltui jie mokėsi...

...Dar ilgai iki prasidedant egzaminams brandos atestatui gauti, Antazavės vidurinės mokyklos abiturientus Petrą Lašą, Feliksą Andriūną, Vladą Vaicekauską, Antaniną Juškėnaitę pradėjo jaudinti klausimas, kokį pasirinkti tolimesnį gyvenimo kelią. Kelių, tiesa, buvo daug. Bet kuriuo gi patraukti, kad surastumei tikrąją savo laimę, savo vietą. Jau besiruošiančių atsiveikinti su mokykla jaunuolių ir merginų tarpe buvo galima išgirsti pokalbius:

— Tai kaip, Vladai, reiškia nutarei? Studijuosi lietuvių kalbą?

— Taip, Petrai. Lietuvių kalba mėgiamiausias mano dalykas. O tu į KKI?

— Aišku. Sportas — mano stichija!

— O aš galvoju eiti į kolūki, — kartą pareiškė Rimantas Urbonas. — Padirbėsiu metus-kitus, va, tada bus aiškiau, kur mano tikrasis pašaukimas.

Urbonas buvo ne vieningas abiturientas su

tokiais planais. Bet klasesėje radosi ir „ideologai“, kurie darbą kolūkyje laikė žeminančiu juos dalyku. Kildavo nesibaigę ginčai, kuriuos spręsti kartais tekdavo net vyresniesiems draugams — mokytojams, ypatingai vienuoliktos klasės vadovei Angelei Litinskaitei.

Ne iš karto keitė savo planus atskiri abiturientai. Klasės komjaunuolių ir vadovės Litinskaitės iniciatyva buvo surengta eilė atvirų komjaunimo susirinkimų ir vakarų, į kuriuos atsilankydavo V. Kudirkos vardo kolūkiečių pirmininkas Algirdas Bagdonas. Jis ilgai kalbėdavosi su abiturientais, jo kalba buvo nukreipta į tai, jog baigti vidurinį mokslą — nereikia išiegyti teisę dirbti aukštoje pareigoje. Tai, kad jaunimas, baigęs mokyklą, eina į kolūkių laukininkystės brigadas — neišvengiama ir natūralu tarybinėje visuomenėje.

Ledai buvo pralaužti. Alyvoms žydint, vieną gražų pavasario vakarą susirinkę abiturientai nutarė baigę mokyklą išvykti į kolūkius.

Pasibaigę egzaminai. Išleistuvių vakaras. Rankose — ilgai svajotieji brandos atestatai. Pasiliko tik vienas kitam paspausti ranką, palinkėti sėkmės gyvenime. Sunku buvo skirtis klasės draugams. Tiek dienų praleista kartu, tiek pažinta naujo.

— O jeigu visiems drauge nuėjus dirbti į

vieną kolūki, — pasiūlė Feliksas Andriūnas. — Sudarę abiturientų brigadą parodytume ką galime.

— Teisinga mintis, — pritarė komjaunuolis Rimantas Urbonas ir kiti.

Taip buvo organizuota ši brigada, į kurią įstojo vienuolika komjaunuolių. Abiturientai panorėjo vykti į V. Kudirkos vardo kolūki. Pirmininkas noriai sutiko patenkinti komjaunuolių prašymą.

* * *

...Nelengvi buvo pirmieji entuziastų žingsniai kolūkyje. Pastatas, kurį valdyba išskyrė bendrabučiui, reikalingas buvo didelio remonto. Teko patiemis jį atremontuoti, o tuo tarpu gyventi svirne. Komjaunuoliai su entuziazmu ėmėsi darbo. Neuzilgo į brigadą buvo priimta grupė kaimyninės Kriaunų vidurinės mokyklos komjaunuolių-abiturientų. Bendrabutis kelių savaičių bėgyje buvo atremontuotas ir jame apsigyveno.

Jau iš pirmų dienų kolūkiečiai pamatė, jog pas juos atvyko ne balta-rankiai. „Smogiamosios brigados“, kaip ją pavadino kolūkiečiai, nariai nevalgė jokio darbo, kur būdavo sunkiau, kur jų jaunos rankos buvo labiausiai reikalingos. Vasaros metu merginos rėšo rugius, kūrė, vėliau pirmosios dalyvavo linarūtėje ir bulvių kasime. — Vaikinai, baigę svarbiausius laukų darbus, ėmė taisyti kelią į Antazavę.

(Tęsinys 2 psl.).

DAUGIAU DARBO!

„Mažiau skambių frazių, daugiau paprasto, kasdieninio darbo, daugiau rūpinimosi duonos pūdu, grūdų pūdu“.

Šie žodžiai priklauso V. Leninui. Jie buvo ištarti prieš keturiasdešimt metų, tačiau ir dabar išliko jų jėga ir reikšmė.

Ilgai giliai tikėjo darbo žmonių kūrybiniais galimais, pagimdžiusiais neišsenkama iniciatyva, ir nuolat rūpinosi, kad ši iniciatyva būtų nukreipta reikiama vaga. Leninas griežtai, negailestingai kovojo prieš formalumą lenktyniavime, priimant įsipareigojimus, prieš gyvo darbo pakeitimą ilgomis, bet tuščiomis kalbomis. Leninas reikalavo iš partinių ir tarybinių darbuotojų, kad jie organizuotų konkretų darbą, visokeriopai paremtą ir vystytą naudingą darbo žmonių iniciatyvą. Šie klausimai ir dabar aktualūs.

Baigėsi TSKP XXI suvažiavimas, šalis ėmėsi komunizmo statybos darbų. Ir šiomis dienomis kunkuliuoja darbininkų, kolūkiečių iniciatyva. Darbo žmonės prisilima naujus įsipareigojimus. Prisiima juos apgalvotai, su entuziazmu, ne dėl gražaus žodelio, o tam, kad įvykdytų juos.

Neseniai Stalino vardo kolūkiečių trečios jungtinės brigados nariai parodė iniciatyvą. Jie pasišovė iki rinkimų į Lietuvos TSR Aukščiausiąją Tarybą bei vietines Darbo žmonių deputatų tarybas dienos užbaigti pasirengimą pavasario laukų darbams. Prisiėmę įsipareigojimus, žemdirbiai iškvietė į socialistinį lenktyniavimą P. Cvirkos vardo žemės ūkio artelės pirmos brigados laukininkus. Kaimynai priėmė iškvietimą. Dabar lenktyniaujančiose brigadose žmonės gausina pastangas, siekdami neapsijuokti, ištesėti žodį.

Ir šis puikus dalykas — svarbių uždavinių įvykdymas pirma laiko — gimsta kasdieniniuose rūpesčiuose, taip sakant, be skambių frazių, bet ir be smulkių darbų. Atrodo, ką reiškia nedidelė laukininkystės brigada. Tačiau kaip tik tokiose nežymiuose baruose dedami dabar septynmečio pagrindai. O stiprių valstiečių rankų padariniai, mintys apie žemę, apie derlių ir yra, tariant Lenino žodžiais, „rūpinimasis duonos pūdu, anglies pūdu“.

Kiekvieną naudingą iniciatyvą reikia paremti ir paskleisti. Tačiau apie Stalino vardo bei P. Cvirkos vardo žemės ūkio artelių gamybinių brigadų lenktyniavimą kituose kolūkiuose žmonės mažai žino. Kai kurios partinės organizacijos tam, deja, nepadedą. O juk reikia tik vieno — kolūkiečių komunistams papasakoti bet kurios brigados nariams apie lenktyniavimo iniciatorių darbus, čia pat iškelti žmonėms tikslą ir uždavinius, ir darbas taptų žymiai našesnis, negu jis buvo iki šiol.

Liaudies iniciatyvos šaltinis neišseko. Tačiau yra žinomi liūdni atsitikimai, kai graži iniciatyva nebuvo tęsiama toliau, kai prisiimti įsipareigojimai nebuvo vykdomi. Štai ir gavo: kalbėti tai kalbėjo, tačiau žodžiai pasiliko tuščiu garsu.

Įvykęs neseniai rajono žemės ūkio pirmūnų pasitarimas priėmė didelius įsipareigojimus. Juos reikia įvykdyti. O tai priklauso nuo lenktyniavimo masiškumo, nuo jo darbo įtempimo.

Agitpunktas plečia darbą

Zarasų miesto agitpunktas Nr. 1 (vedėja drg. Nazarenko) su kiekviena diena plečia savo veiklą. Agitatoriai dažnai lankosi pas rinkėjus, pasikviečia juos ir pas save. Taip praėjusį sekmadienį M. Melnikaitės salėje įvyko rinkėjų vakaras. Atskirai pravedamas darbas su jaunaisiais rinkėjais. Pavyzdžiui, užvairai lankosi pas rinkėjus, Bapaskviečia juos ir pas ranauskienę pasikalbėjo su jais apie Rinkimų nuostatus, rinkimų demokratiskumą ir pan.

Septynmečio skaičiai ir faktai

VILNIAUS GRAŽŲ GAMYKLOJE

Nuotraukoje: Vilniaus gražų gamyklos eksperimentinio cecho darbininkai A. Dainys, A. Guobys ir V. Šaltenis. (ELTA).

Dar tik pusantros metų, kaip veikia Vilniaus gražų gamykla, tačiau ji spėjo pasiekti didelių laimėjimų. O pažvelkime kaip ji atrodys šio septynmečio pabaigoje. Jau artimiausiais metais statybininkai perduos pagrindinį korpusą su terminiu ir gamybiniais cechais, administracinę pastatą, klubą, valgyklą. 1965

metais gamykla bus jau visai baigta. Veikdama pilnu pajėgumu, ji pagamins nepalyginamai daugiau produkcijos negu dabar. Štai keletas skaičių: šiemet gamykla išleis įvairių gražų už 15 milijonų, o septynmečio pabaigoje — net už 83 milijonus rublių! Daug pasitarus pradėtas naudoti naujas sektorinio valcavimo metodas. Jei šiais metais jis idės į bendrą 15 milijonų sumą tik 2 milijonus rublių, tai paskutiniaisiais septynmečio metais šiuo metodu bus pagaminta gražų daugiau kaip už 30 milijonų rub.

Pasikalbėjimai apie komunizma

Išplėstinės komunizmo statybos laikotarpis

Ar seniai žmonės kalbėjo apie komunizma, kaip apie tolimą ateitį? Ir štai Tarybų Sąjungos Komunistų partijos neeilinis XXI suvažiavimas paskelbė pasauliui, kad tai, apie ką taip karštai ir su tokia viltimi svajojo žmonės, nuo šiol yra daugiau kaip 200 milijonų žmonių kasdieniniu gyvenimu ir darbu. Tarybų valstybė pradeda išplėstinės komunizmo statybos laikotarpį.

Naujas mūsų visuomenės gyvenimo etapas — tai smarkaus jos gamybinio ir dvasinio jėgų vystymo etapas, materialinių ir kultūrinių komunizmo prielaidų kūrimo laikotarpis. Lemiamas vaidmuo įgyvendinant šiuos uždavinius tenka liaudies ūkio vystymo septynmečio planui, kuriame numatyti milžiniški užmojai ir neregėti kūrybinio darbo tempai.

Kokia bus mūsų industrija? 1958 metais mūsų metalurgai išlydė apie 55 milijonus tonų plieno. 1965 metais jie duos 86—91 milijoną tonų, 5 kartus daugiau, negu prieškariniais 1940 metais! Kiek puikiausių mašinų, sudėtingiausių staklių ir prietaisų, reikalingų kuriant materialinę-techninę komunizmo bazę, bus padaryta iš šio plieno! Daugelį šių mašinų varys nafta, kurios gamyba per septynmetį padidės iki 230—240 milijonų tonų per metus palyginti su 113 milijonų tonų 1958 metais.

Visų liaudies ūkio šakų techninės pažangos pagrindas yra energetika. Dabar mes tik per tris dienas pagaminame tiek elektros energijos, kiek

još buvo gaunama ikirevoliucinėje Rusijoje per metus. 1965 metais elektros energijos gamyba padidės du su viršum karto. Bus įrengta 200 tūkstančių kilometrų aukštos įtampos elektros tinklų — jais galima penkis kartus apjuosti žemės rutulį per pusiaujį.

Bet argi viską suminėsi? Išplėstinė komunizmo statyba — tai tūkstančiai naujų didžiulių gamyklų, fabriku, rūdos kasyklų, naftos gręžinių, elektrinių, tai tūkstančių veikiančių įmonių rekonstruavimas. Per septynmetį į liaudies ūkį bus įdėta tiek lėšų, kiek jų buvo sunaudota per visus Tarybų valdžios metus.

Išplėstinė komunizmo statyba — tai toks gamybos išplėtimas, kuris turi paruošti sąlygas komunistiniam principui įgyvendinti: „iš kiekvieno pagal sugebėjimus, kiekvienam pagal jo poreikius“. Pereiti prie šio principo galima bus tik esant materialinių gėrybių gausumui, kai, Markso žodžiais tariant, visuomeninės gėrybės liesis pilna srove.

Naujas etapas — tai kokybiškai nauja pakopa vystant socialistinę gamybą. Didelę reikšmę turės spartus naftos ir dujų pramonės vystymas, plati šiluminių elektrinių, naujų įmonių statyba rajonuose, kuriuose gausu žaliavų. Pramonėje, statyboje, žemės ūkyje bus plačiai kompleksiskai mechanizuojami gamybiniai procesai. Bus plačiai išvystytas gamybos automatizavimas ir chemizavimas. Šalyje bus sukurtos vieningos energetinės sistemos.

Tarybų Sąjungos žemės ūkis per artimiausius metus taps toks intensyvus, kad galės visiškai patenkinti gyventojų poreikius maisto produktams, o pramonę aprūpinti žaliava. Tai bus pasiekta pakėlus grūdinių kultūrų derlingumą, smarkiai padidinus visų gyvulių ir paukščių skaičių bei jų produktyvumą. Naujas mūsų žemės ūkio vystymo laikotarpis pasižymės taip pat didžiule kaimo žemdirbių iniciatyva. Daugelis jų jau dabar drąsiai atskleidžia vidinius produktų gamybos didinimo rezervus.

Per septynmetį žemės ūkis gaus daugiau kaip milijoną traktorių, apie 400 tūkstančių grūdų kombainų, daug įvairių mašinų, mechanizmų bei įrengimų, beveik visi kolūkiai bus elektrifikuoti, darbo našumas juose padidės maždaug du kartus.

Kontroliniuose skaičiuose išryškėja gilus rūpinimasis liaudies gerove, siekimas smarkiai pakelti jos gyvenimo lygį. Per septynmetį bus perduota naudoti apie 15 milijonų naujų butų. Kaime bus pastatyta apie 7 milijonai namų. Bus atidaryta 90 tūkstančių naujų paroduvių, 64 tūkstančiai visuomeninio maitinimo įmonių. Šalyje bus 120 tūkstančių kino įrenginių ir 15 milijonų televizorių.

Kontroliniuose skaičiuose numatoma toliau didinti valstybės išlaidas liaudies švietimui, sveikatos apsaugai, socialiniam aprūpinimui. Netolimoje ateityje, pasakė drg. N. Chruščiovas TSKP XXI suvažiavime,

galima bus visiškai patenkinti visų tarybinių žmonių poreikius maistui, gyvenamajam plotui, drabužiams reikalingais kiekiais.

Šį septynmetį į miesto ir kaimo darbininkų gretas įsilies auklėtiniai iš vidurinių ir septynmečių mokyklų, įsteigtų pagal švietimo ryšio su gamybinio darbu principą. Plačiai bus išvystytos komunistinės darbo ir gamybos organizavimo formos. Nuo atskirų komunistinio darbo brigadų — prie labai sąmoningo ir kokybinio išties kolektyvų darbo — toks mūsų kelias. Darbas žmogui vis labiau taps svarbiausiu gyvybinio poreikiu.

Sėkmingas septynmečio plano įvykdymas turės lemiamą reikšmę ekonominiam socializmo lenktyniavimui su kapitalizmu, taikos stiprinimui, suvaidins svarbų vaidmenį vystant visas socialistines šalis, su kuriomis Tarybų Sąjungą sieja glaudūs draugystės ir broliškos tarpusavio paramos ryšiai.

F. PETRENKO

Komjaunimo gyvenimas

ARGI NEGALIMA BE AUKLIŲ?

Viskas prasidėjo nuo stikliuko degtinės. Alkoholis padarė savo — buvo paprasti, kuklus jaunuoliai, tapo chuliganais. Kai Vladimiras Akulovas, Grigorijus Cholopovas, Ivolijus ir Kornejus Jurjevai ir Jonas Gaveika įvirtė į salę, kur linksmėnėsi „Stelmužės“ ir aplinkinių kolūkių jaunimas, po jų kojomis buvo ne grindys, o mėtom audros laivo denis, prieš akis plaukė blaūsūs žmonių veidai.

Kitą dieną jie patys negalėjo paaiškinti, kaip sukėlė muštynes, sugadino gerą šokių nuotaiką. „Stelmužės“ ir „Bolševiko“ kolūkių pirminės

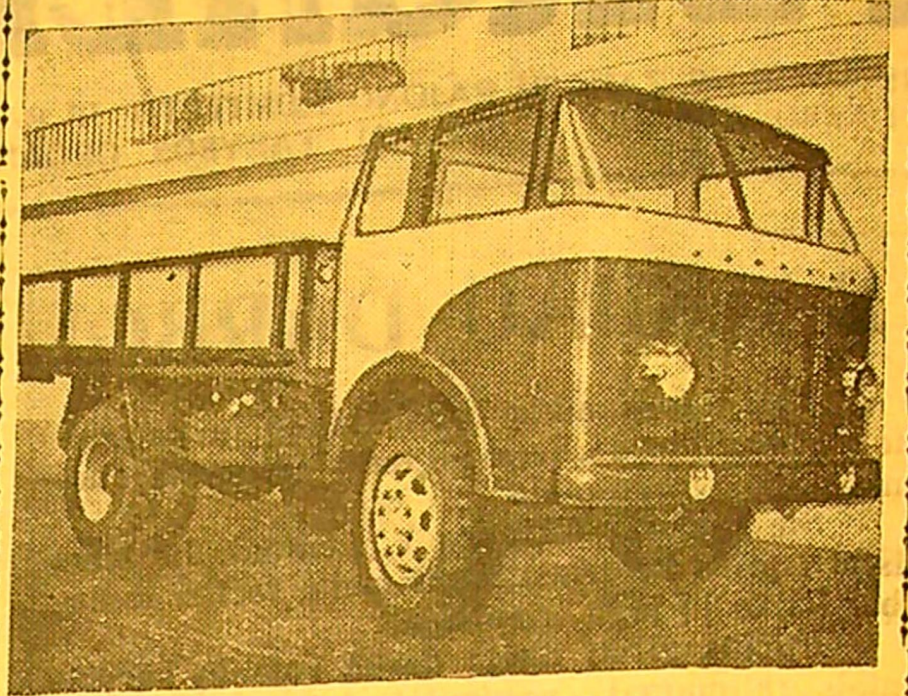
komjaunimo organizacijos nutarė triukšmadarius apsvarstyti atvira komjaunimo susirinkime. Į susirinkimą komjaunuoliai pasikvietė „Bolševiko“ kolūkio partinės organizacijos sekretorių drg. Zubovą. Šis pažadėjo dalyvauti susirinkime, bet neatvyko. Komjaunuoliai sūtriko. Kaip svarstyti nusikaltėlius, jei neatvyko vyresnis draugas? Ir buvo pasitenkinta vien LLKJS rajono komiteto instruktoriaus drg. Kavolytės paskaita „Tarybinio jaunuolio elgesio kultūra“.

Kas kaltas, kad ši svarbi auklėjimo priemonė — atviras komjaunimo susirinkimas — nepasiekė savo tikslo? Aišku, negalima nuimti kaltės nuo partinės organizacijos sekretoriaus Zubovo, kuris komjaunimo susirinkimą pakeitė į kažkokią vakarušką. Pažadėjai padėti savo jaunesniems draugams — padėk, nepagaudinėk jų. Iš tavęs, vyresnio, jie mokosi, ima pavyzdį.

Tai, kad atviras komjaunimo susirinkimas nesiryžo svarstyti muštynes sukėlusiu jaunuoliu, kurių tarpe buvo ir komjaunuolių, sumenkino jaunimo akyse abiejų kolūkių pirminių komjaunimo organizacijų, organizavusių šį susirinkimą, vaidmenį. Daugiausia dėl to kalti komjaunimo organizacijų sekretoriai. Jie iki šiol, paprastai išsireiškus, negali ap-

A. BŪGA

TSRS liaudies ūkio pasiekimų paroda

MASKVA. TSRS liaudies ūkio pasiekimų parodoje atominės energijos, chemijos pramonės, lengvosios pramonės, mašinų statybos paviljonuose demonstruojami naujausi mašinų, staklių, prietaisų pavyzdžiai ir kt.

Nuotraukoje: vienas iš paviljono „Mašinų statyba“ eksponatų — bandomasis sunkvežimio pavyzdys Kutaiso automobilio gamyklos „KAZ-605“, kurio keliamasis pajėgumas 5000 kg. Maksimalus mašinos greitis — 75 kilometrai per valandą. 6-cilindris variklis yra 108 arklio jėgų pajėgumo.

O. Kuzmino nuotr. (TASS).

seiti be auklių. Kolūkių partinių organizacijų, komjaunimo rajono komiteto vadovavimą, pagalbą, jie supranta taip: susitarkite mums darbo planus, sušaukite susirinkimus, praveskite juos ir t.t. Kas gi tokiems sekretoriams tada belieka veikti? Ogi vartyti darbo planą, neužmiršti pranešti į komjaunimo rajono komitetą, kad tokią tai dieną pagal planą numatyta vienokia ar kitokia priemonė, pakviesti atvykti atstovus jų pravedimui.

Praktika labai bloga, žalinga. Pirminės komjaunimo organizacijos sekretorius turi vadovauti organizacijai pats, tik pataisant, pamokant, o ne atliekant jo darbą kitiems. Juk „Bolševiko“ ir „Stelmužės“ kolūkių pirminių komjaunimo organizacijų sekretoriai drg. drg. Simanavičiūtė ir Slautaitė išsilavingi, autoritetingi darbuotojai, gerai žinantieji komjaunimo darbą. Joms stinga tik iniciatyvos, jaunimo vadovo ugnelės. Jeigu jos būtų ryžusios pradėtojo susirinkimo dienotvarkę užbaigti pilnutinai, pasitikėjusios savo ir savo komjaunuolių jėgomis, be abejo, galima pasakyti, kad komjaunimo organizacijos autoritetas nebūtų sumenkintas, o priešingai — kolūkių jaunimas būtų pajutęs, kad komjaunimas — didelė jėga kolūkyje.

V. RAUBIŠKA
LLKJS rajono komiteto
neatitinis sekretorius

(Tęsinys iš 1 psl.).

ENTUZIASTAI

...Į bendrabučio virtuvę atsivėrė durys ir sū šalto oro srove sugūžėjo klegančių jaunuolių ir merginų būrys. Buvo pietų laikas.

— O, šiandien šviežią duoną mums šeiminiukė iškepė! — traukdami gardų šviežios ruginės duonos kvapą, juokavo vaikinai. — Sukis greičiau, Aldona, seilė varva.

Aldona Andrijauskaitė, galima sakyti, nuo pirmų „smogiamosios brigados“ organizavimo dienų dirba virėja. Sunku, tiesa, buvo jai iš pradžių. Mokykloje juk nemokė kaip duoną iškept, pietus arba pusryčius paruošti. Bet dabar komjaunuoliai jau patenkinti savo virėjos darbu.

Geriausiu staliumi kolūkyje, vadina Feliksą

Andriūną. Jo jaunos darbščios rankos padėjo atremontuoti kolūkio fermų langus ir duris. Dabar jis daro kolūkio klubui suolus.

Ir ne vien Feliksas pasižymi sumanumu ir darbštumu. Visi brigados nariai gyvena viena mintimi — visas jėgas ir žinias atiduoti bendram reikalui. Daug padėjo kolūkiui sutvarkant komleista buhalteriją komjaunuolės Jadvyga Dainytė ir Leokadija Pupeikytė. Dvidešimtmetis Petras Lašas darbuojasi prie fermų, o Rimantą Urboną kolūkiečiai išrinko kolūkio revizijos komisijos pirmininku.

Apsigyvenus kolūkyje jauniems entuziastams, pasikeitė kolūkiečių ir

kultūrinis gyvenimas. Beveik kiekvieną šeštadienį ir sekmadienį kolūkio klube vyksta vakarai. Kolūkiečiai myli ir gerbia visada gyvą ir judrų saviveiklininkų vadovą Antaną Kavaliauską, dainininkę Antaniną Juškėnaitę ir kitus. „Smogiamosios brigados“ narių organizuota „lengvoji kavalerija“ neduoda gyvenimo kolūkio tinginiams ir girtuokliams.

V. Kudirkos vardo kolūkio „smogiamoji brigada“ jau turi savo pasekėjus. Neseniai buvo gautas laiškas iš Obelių vidurinės mokyklos. Abiturientai prašėsi sutikimo priimti juos po brandos egzaminų į „smogiamąją brigadą“. Jaunieji kolūkiečiai pasiuntė jiems

Pasakyta — padaryta

„Raudonojo Spalio“ kolūčio pirminės partinės organizacijos atviro susirinkimo, įvykusio šių metų sausio mėnesį, nutarimas įgyvendinamas. Komunistai, kartu su nepartiniais aktyvistais, kovoją už numatytą priemonių įvykdymą. Dabar tinkamiausias laikas mėšlui vežti į laukus. Pūikiai triūsia vykdam šį darbą antros brigados laukininkai Varfolamiejus Šapkinas, Mefodijus Kiseliovas, Savelijus Kostygovas, o taip pat Petras Rožkovas ir Balys Petrauskas iš trečios brigados.

Kukurūzams, bulvėms bei kitoms kultūroms tręšti buvo nutarta pagaminti 1000 tonų durpių-mėšlo komposto. Ši užduotis viršyta. Iki vasario 25 dienos į laukus išvežta apie 1500 tonų vietinių trąšų. Gerai pasidarbavo kolūčio traktorininkas drg. Jarmolavičius, išvežęs į antros brigados laukus apie 300 tonų durpių.

Praėjusį rudenį kolūkiečiai užveisė jauną sodą 7,5 ha plote. Pasirūpinta, kad idėtas darbas nenueitų niekais. Čia juoduoja išvežto mėšlo krūvos.

— Kartu nutarėme, kartu ir vykdysime, — kalbėjo skirstydami namo susirinkimo dalyviai. Šie žodžiai nepasiliko tušti. Tai, kas buvo pasakyta, yra padaryta!

B. STANKEVIČIUS
„Raudonojo Spalio“ kolūčio partinės organizacijos sekretorius

KAS KALTAS, KAS TEISUS

Dar prieš susirinkimą antros brigados kai kurie nariai linksniavo tarpusavyje brigadininko Marcinkevičiaus varda, dėbiodami skersomis į jį. Jau kolūčio pirmininko ataskaitos metu nekantariausieji pradėjo svaidyti replikas. Po ataskaitos visuotinis ataskaitinis susirinkimas įėjo į brigados susirinkimo rėmus.

Pirmasis į ugnį įpylė žibalo kolūketis Kuzma, reikalaujamas priskaityti jam darbadienius už gyvulių šėrimą. Pasijuto nuskriaustais Šileikienė, kurią brigadininkas sugavo savavališkai imant kalūčio šiaudus, Kuchankienė, nemėgstanti, kad be brigadininko žinios negalima paimti iš kolūčio arklio, kalvis Alekna, negaunantis darbo. Keturias valandas susirinkusieji klausėsi isteriškų šių kolūkiečių ginčų, kaltinančių brigadininką, neva, nesąžiningumu, grubumu.

Ginčai taip ir liko neišrišti. Ir viena, ir antra pusė pasiliko prie savo nuomonių.

Dabar, kai atvėso įkarštis, pakalbėkime kas gi, pagaliau, kaltas, kas teišus, kodėl bepriekaištingai dirbęs dešimt metų brigadininkas Antanas Marcinkevičius keletui kolūkiečių pasidarė nepakenčiamu.

„Be kailio liksi, bet visiems neitiksi“, — sakoma liaudyje. Nelengvas brigadininko darbas. Pasitaikydavo, kad kartais viena ar kita koja

Marcinkevičius ir suklupdavo. Bet kolūkiečiai tyklėjo. Tyklėjo dėl to, kad ir pats brigadininkas neiškeldavo į dienos šviesą kai kurių nesąžiningų kolūkiečių. O likusieji, nenorėdami pyktis su brigadininku, irgi tyklėjo. Kai gyvuliai buvo laikomi tik trečioje brigadoje ir jai pašarus tiekdamo likusios brigados, Marcinkevičius nepastebėdavo, jei jo brigadoje sumažėdavo šiaudų, šieno kūgiai, kuriuos suėsdavo, aišku, ne kolūčio gyvuliai. Apmatuojant pašarus pas kolūkiečius, Marcinkevičius komisijos sudėtyje nedalyvaudavo. Jeigu pas ką pašarų atsirasdavo per daug ir kolūčio valdyba nutardavo paimti juos, Marcinkevičius tokių kolūkiečių akys, žinoma, likdavo nekaltu.

Dabar, esant kompleksinėms brigadoms, brigadininkai tausoja kiekvieną šiaudėlį, kiekvieną grūdėlį. Pas kolūkiečius Šarapova, Šileikienė, Kuchankienė, Stunžėnė komisija atrado per daug šieno. Dabar brigadininkas tapo blogas. Nuolaidžiavimas, taikstymasis privedė prie nuomonės pakeitimo apie jį.

Kalta dėl to ir kolūčio valdyba. Reikėjo atsakyti neteisingos praktikos: šienapiūtės metu išduoti kolūkiečiams dešimtą vežimą šieno. Gavosi taip, kad tokie kolūkiečiai, kurie metų bėgyje mažai dalyvavo kolūkinėje gamyboje, atėjęs šie-

darė jis instrumentus ir išėjo. Dabar prašosi leisti jam grįžti prie seno darbo. Kolūčio valdyba sutiko, bet Alekna užsispyrė: „Vienas dirbsiu, o su kitu kalviu — ne. Argi aš mokynys?“ Kada kalba eina apie visuomeninius dalykus, tai kalvio užsispyrimas kelia pasipiktinimą.

Pastabos iš Stalino vardo kolūčio ataskaitinio-rinkiminio susirinkimo

taisu visuomeniniais šiaudais. Pagalvok, didelis čia daiktas, pora glėbių šiaudų, kurie jai, neva, buvo reikalingi avių apšildymui. Materialiai dėl to kolūkis, žinoma, nenukentėjo, bet apsijuokė jį pati, suteršė savo sąžinę, vardą. Argi negalėjo ji teisingu keliu gauti šiaudų, atsinešti juos dienos metu, o ne naktį? Brigadininkas, aišku, be abejo, būtų davęs.

Visi kolūkiečiai su brigadininko leidimu gauna iš kolūčio arklius pėsodybinių sklypų įdirbimui, nuvažiuoti į malūną ir panašiams darbams. Bet štai Kuchankienė ima arklių be brigadininko leidimo, kada tik sugalvoja, motyvuodama tuo, kad jos sūnus tarnauja armijoje ir jai viskas leistina. Ne, savivaliauti Kuchankienei jokie įstatymai neleidžia. Tuo labiau, kad ji skolinga kolūkiui — šiemet ji neišdirbo darbadienių minimumo.

Karštu darbymečio laiku brigadininkas pasiūlė kalviui Aleknei dirbti laukininkystėje, nes tuomet kalvėje užteko vieno kalvio. Paklausė Alekna brigadininko? Ne. Susi-

Neužstojam ir brigadininko. Kaip kompleksinės brigados organizatorius, vadovas, draugas Marcinkevičius geras darbuotojas, ir jo nuopelnai visų vertinami. Bet juk tuo negalima piknaudžiauti. Reikia išklausti ir į eilinių kolūkiečių balsą. Kolūkiečiai kritikavo artelės valdybą, brigadininką, kad tiek visuotiniai, tiek brigados

susirinkimai dar retai tepravedami. Teisingai nutarė visuotinis susirinkimas, nebeišrinkęs į valdybos sudėtį brigadininkų, o vietoje jų išrinkęs eilinius kolūkiečius.

Nors aukščiausi minėti kolūkiečiai, gindami savo asmeniškų interesus, daug ką perdėjo, tačiau pasakė nemaža ir tiesos. Drg. Marcinkevičius neturi išsižeisti, o atminti, kad eiliniai kolūkiečiai tokie pat brigados, kolūčio šeiminkai, kaip ir jis, ir atimti iš jų taisyklės niekas negali. Perdėtas savęs vertinimas susirinkime nuskambėjo iš jo lūpų: „Tegu padirbės brigadininku kas nors kitas, pažiūrėsime, kaip tuomet brigadoje klosis reikalai“. Nepakeičiamų darbuotojų nėra, o su žmonėmis reikia tartis. Reikia tikėtis, kad išrinkta brigados taryba dabar daug padės sprendžiant ginčytinus klausimus brigadoje.

R. VITKUS

Priešakiniai avių augintojai

Remontuojama žemės ūkio technika

KALININO SRITIS.
Brusovo rajono žemės ūkio artelė „Moldino“ — viena priešakinių srityje. Dabar čia ruošiamasi pavasario laukų darbams. Jau atremontuota daugiausia kaip pusė visos technikos. Rūšiuojama sėkla ir tikrinamas jos daigumas, vežamas į laukus mėšlas.

Nuotraukoje: žemės ūkio mašinų mechanikas P. Bolšakovas (kairėje) ir mechanizatorius S. Grigorjevas remontuoja traktorinę sėjimąją.

N. Čamovo nuotr.
(TASS).

drg. Juodvalkis, Janaudis, Marketovas, Kostygovas.

O. MATROSOVA

DRAUGIŠKOS KREPŠINIO RUNGTYNĖS įvyko tarp M. Melnikaitės vardo vidurinės mokyklos ir miesto rinktinės krepšinio komandų. Santykiu 79:75 rungtynes laimėjo miesto rinktinės nariai.

V. STASIŪNAS

ASTRACHANES SRITIS.
„Astrachanskij“ tarybinio ūkio bandose yra daugiau kaip 26 tūkstančiai avių. Praėjusiais metais vilnos prikarpimo bei mėsos pristatymo valstybei planas buvo viršytas. Tarybinis ūkis gavo daugiau kaip du milijonus rublių pajamų.

Sėkmingai darbuojasi priešakinė Magato Nigmatovo vadovaujama aviganių brigada. Srities 129 jaunuomenių aviganių brigadų lenktyniavime ji užėmė pirmą vietą pagal 1958 metų rezultatus ir apdovanojta VLKJS CK Garbės raštu. Jai įteikta premija — radijo priimtuvas „Rodina“.

N. Nigmatovas pirmas „Astrachanskij“ tarybiniam ūkyje pradėjo taikyti ankstyvą avių ėriavimą, kas žymiai padidino motininių avių visumą.

Praėjusiais metais brigada gavo po 131 ėriuką iš 100 motininių avių. Už puikius rodiklius M. Nigmatovas apdovanojtas VZOP Didžiojo aukso medaliu.

Magato Nigmatovo aviganių brigada randasi toli nuo centrinės tarybinio ūkio sodybos. Tačiau žmonės nesijaučia atitrūkusiais nuo kolektyvo. Aviganiai gyvena gerame name, gauna laikraščius, žurnalus, klausosi radijo, lanko si tarybinio ūkio klubą.

Brigados gyvulių augintojai įsipareigojo pasiekti šiais metais dar didesnius rodiklius — iš kiekvieno 100 motininių avių gauti ir išsaugoti po 135 ėriukus, prikirti iš kiekvienos avies po 4,5 kg vilnos.

Nuotraukoje: jaunas aviganis iš Magato Nigmatovo brigados Mergenės Kulmagambetovas ganykloje.

A. Leontjevo nuotr. (TASS).

Veislinėms sėkloms — pirmenybę!

Ne tik dirvų parinkimas bei paruošimas sėjai, organinių ir mineralinių trąšų panaudojimas jų patrešimui, bet ir sėklų kokybė turi didelės įtakos derlingumo kėlimui. Juk ne veltui liaudies patarlė sako: „Ką pasėsi, tą ir piaiši“.

Kasmet mūsų kolūkiuose vis didesnius plotus užima veisliniai grūdinių be techninių kultūrų pasėlių plotai, išstumdami neveislines kultūras. Derlingumas pastebimai kyla. Veislinių sėklų panaudojimo pranašumu įsitikino kiekvienas brigadininkas, laukininkystės darbuotojas. Štai praėjusiais metais mūsų kolūčio ketvirtoje laukininkystės brigadoje, Baibių kaime, 8 ha bulvienu plotu buvo pasėti vasariniai kviečiai. 4 ha plote pasėjome vietinės veislės kviečius, ir 4 ha plote — kviečius „Gražučius“. Esant vienodomis auginimo sąlygoms derlius gautas skirtingas — pirmajame plote — 9,2

cent iš ha, antrajame — 11,2 cent iš ha. Auginame ir kitas veislines kultūras. Šiemet mūsų kolūkis pereis prie ištiesinių veislinių pasėlių plotų. Visame 235 ha plote pasėti „Benekainių“ veislės žieminiai rugiai, 15 ha plote — žieminiai kviečiai „DDS-458“. Pavasario sėjai supylėm veislines vasarinių kultūrų sėklas — vasarinius kviečius „Gražučiai“, miežius „Džiugiai“, avižas „Sovietskij“. Įsigijome veislinių žirnių „Greitukai“. Be abejo, derlių mes šiemet gausime žymiai didesni.

Tačiau ir sėjant veislines sėklas nėra ko tikėtis gausaus derliaus, jeigu nesilaikoma agrotechnikos reikalavimų. Mokslas įrodyta, kad esant netinkamoms augimui ir vystymuisi sąlygoms gali išsigitinti ne tik atskiros augalų veislės, bet ir rūšys. Štai augdami žemose, drėgnose dirvose žieminiai rugiai netenka savo kultūrinę savybių. Greit išsigitsta veisli-

nės sėklos tuomet, kai jos sumaišomos su neveislinėmis sėklomis. Priešingai, auginant veislines kultūras tobulomis agrotechnikos sąlygomis, atrenkant sėklai geriausius grūdus, galima pagerinti veislines savybes. Todėl kiekviena brigada sėkliniams sklypams turi taikyti visas galimas mišrines agrobiologijos priemones, gerinančias veislines savybes, keliančias kultūrų derlingumą.

J. GRUMBINAS
„Pažangos“ kolūčio agronomas

T R U M P A I

MENINĖS SAVIVEIKLOS APŽIŪRAI aktyviai ruošiasi Girsų septynmetės mokyklos moksleiviai. Mokytojos O. Jasiulionytės vadovaujami, dramos ratelio nariai repetuoja pjesę „Meškos trobelė“. Choras mokosi dainų „Drąsiai, draugai, koja kojon“, „Kolūkie-

čių rugių laukas“ ir kt.
A. TVARDAUSKAITE

SEKMADIENINĖ TALKA įvyko Zdanovo vardo žemės ūkio artelėje. Joje dalyvavo kolūkiečiai, o taip pat Degučių miestelio darbininkai ir tarnautojai. Per dieną išvežta 60 tonų durpių. Gerai talkoje padirbėjo drg.

Įdomybių pasaulyje

PAUKSTIS GANO BANDA

Strausas — baisus padauža ir triukšmadarys. Jis nuolat ieško progos su kuo nors susipešti. Tačiau net šį neįgiamą paukščio būdą bruoža Pretorijos (Pietų Afrikoje) avių augintojai panaudojo savo tikslams ir padarė strausus savo avių bandų sargais. Karingi paukščiai uoliai eina savo pareigas. Jie ne tik puola ateinančius prie avių pašalinius žmones, bet net vejasi pro šalį vaziuojančius dviratinius ir mašinas. Stiprus strauso kojų smūgiai ir jo kietas snapas padarė savo—avių vagys jau seniai liovėsi lankęsi šiuose kraštuose.

VERTĖJAS — PAPUGOMS

Vieno Anglijos zoologijos sodo direkcija per laikraščius paskelbė, jog ji ieško vertėjo, gerai mokančio angli ir olandų kalbas. Pasirodo, kad zoologijos sodas Pietų Amerikoje pirkė 12 kalbančių papugų, kurios „kalbėjo“ tik olandiškai ir direkcija nesuprasdavo jų „išsireiškimų“. Ieškomasis angli ir olandų kalbų žinovas privalėjo patikrinti, ar papugų „kalbose“ nėra kokių nors nepadoraus ar įžeidžiančio Britų imperija.

ZUVYS BE VANDENS

Keista, bet pasaulyje yra žuvų, kurios gali gyventi be vandens. Tai Australijos, Afrikos ir Amerikos žvynučiai. Vandenyje jos kvėpuoja žiaunomis, o ištraukus į krantą, šios žuvys pradeda rytį orą, kuris patenka į žarnas, o iš ten į pūslę. Pūslė joms ir atstoja plaučius. Afrikos žvynuotis šiuo savo privalumu dažnai pasinaudoja sausrų metu visiškai išdžiūvus upėms. Kai kitos žuvys užtrokšta, ši įsirausia į dumblą, palikdama tik mažą angą prieš žiotis ir kvėpuoja oru.

DU KARTUS APIE ŽEMES RUTULĮ

Kiekvieno suaugusio žmogaus kūne yra 100—160 milijardų smulkiausių kraujo indų — kapiliarų. Juos sujungus į vieną liniją gautųsi 60—80 tūkstančių kilometrų siūlėlis, kuriuo būtų galima du kartus apjuosti visa Žemės rutulį.

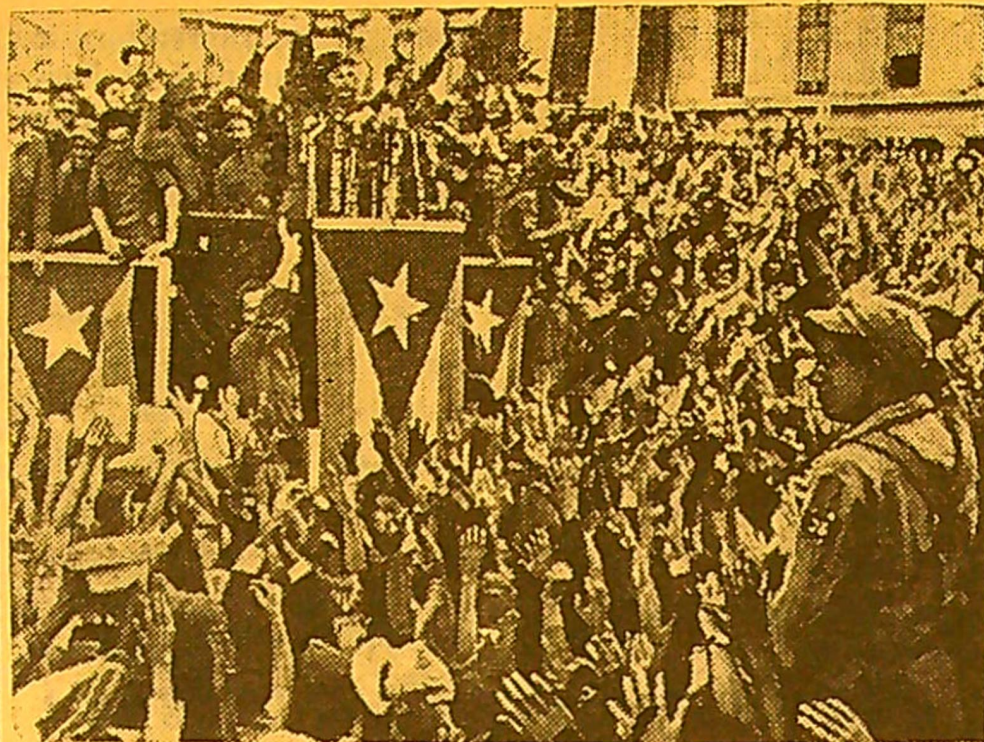
GAMTOS PASTATYTA KROSNIS

Tadžikistane, Jagnobo upės slėnyje netoli nuo plento žiojėja anga, iš kurios sklinda balti ir melsvi dūmai. Čia giliai po žeme jau 3000 metų tęsiasi gaisras, kilęs užsidegus anglims. Iš angos išeinantis oras siekia 300 laipsnių karščio. Aplinkiniai gyventojai jau seniai išmoko išnaudoti šią gamtos dovaną. Aplink angą jie iš akmens sukrovė krosnis, kuriose kepa bandeles ir verda arbata.

*

Represijos Portugalijoje

Portugalijos valdžios organai žiauriai persekioja kovotojus už laisvę ir demokratiją. Spauda praneša, kad Oporto miesto karinis tribunolas nu-

*

TARPTAUTINĖ APŽVALGA

Svarbiausias mūsų laikų reikalavimas

Visame pasaulyje labai domimasi Didžiosios Britanijos ministro pirmininko Haroldo Makmilano, kurį lydi užsienio reikalų ministras Selvinas Loidas ir kiti Anglijos vyriausybės nariai, atsakomuoju vizitu į Tarybų Sąjungą. Tautos supranta, kad dabartiniam tarptautiniam įtempimui ir neapkenčiamam „šaltajam karui“ galima padaryti galą tik tai sąlyga, jeigu visos valstybės, visų pirma didžiosios valstybės, pasitikės viena kita ir bendradarbiaus. O tam reikia atsakyti mėginimų spręsti ginčijamus tarptautinius klausimus diktatu arba jėga. Tokie klausimai gali būti sureguliuoti tik tai kiais, Rytų ir Vakarų šalių vyriausybių derybomis.

Vadovaudamiesi kaip tik šiuo svarbiausiu mūsų laikų reikalavimu, tarybiniai žmonės su pasitenkinimu sutiko Anglijos ministro pirmininko nutarimą atvykti oficialiam vizitui į mūsų šalį. Draugas N. Chruščiovas H. Makmilano atvykimo į Maskvą išvakarėse pabrėžė: „Mes mielai priimsime Anglijos ministrą pirmininką ir užsienio reikalų ministrą. Mūsų liaudis svetinga. Ir jeigu anglai pas mus važiuoja su atvira širdimi, susitarti ir pagerinti tiek mūsų valstybių, tiek ir Vakarų bei Rytų santykius, mes savo ruožtu prisidėsime prie visko, kas padeda stiprinti taiką visame pasaulyje“.

Visiškai aišku, kad jeigu tokia pat gera valia vadovausis Anglijos valstybiniai veikėjai, jų vizi-

(TASS-ELTA).

tas į Tarybų Sąjungą duos gerų rezultatų, padės gerinti Anglijos ir Tarybų Sąjungos santykius ir visą tarptautinę padėtį. To karštai nori ir anglų tauta.

Įvairūs Anglijos spaudos organai tikisi, kad Tarybų Sąjungos ir Anglijos vadovų pasikeitimas nuomonėmis duos palankų rezultatą. Manoma, rašo Londone leidžiamas laikraštis „Sandi Piktoriel“, kad Makmilano kelionė į Tarybų Sąjungą „gali padėti nutraukti beprasmišką šaltąjį karą ir absurdišką ginklavimosi varžybų plėtimą su pavojais, lydinčiais šias varžybas“.

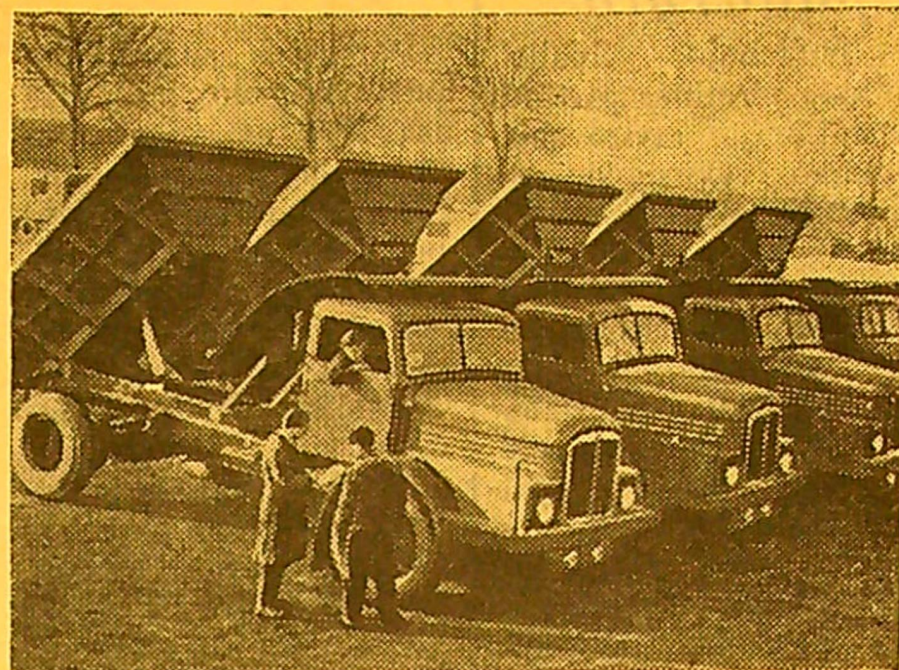
Kartu Anglijos spaudoje reiškiamas teisinga nuomonė, kad Makmilano kelionė vargiai duos tokių rezultatų, jeigu jis primygtinai gins nerealistines Vakarų pozicijas svarbiausiais tarptautiniais klausimais. Laikraštis „Sandi Ekspres“, svarstydamas Europos saugumo klausimą, rašo: Jeigu Makmilanas ketina išdėstyti Chruščiovui „tuos pačius senus nelanksčius planus“ Europai, kuriuose Vakarų Vokietijos perginklavimui skiriamas viešpataujantis vaidmuo, tai būtų rimta klaida. Tokios pat nuomonės laikosi vienas iš leiboristų partijos lyderių Bivenas.

Su Makmilano kelione į Tarybų Sąjungą daugelis anglų sieja taip pat viltis užmegzti normalius Anglijos ir Tarybų Sąjungos prekybinius santykius. Jie supranta, kad tai padėtų Anglijai pataisyti savo gana netvirtą ekonominę padėtį. Juk dabar, Londono laikraščio „Reinolds Nius“ duomenimis, apie 1 milijoną anglų neturi darbo. „Žymi dalis mūsų pramonės įrengimų nenaudojama, — rašo laikraštis. — Ypač

Kubos sostinėje Havanoje įvyko didžiulis mitingas. Jame kalbėjo susirinkusių šiltai sutiktas sukilėlių vadas, Kubos ginkluotųjų pajėgų vyriausiasis vadas Fidelis Kastro. Mitingę dalyvavo apie milijoną žmonių.

Nuotraukoje: Fidelio Kastro kalbos metu. Asošieited Pres nuotr. (TASS).

VDR eksponatas

VOKIETIJOS DEMOKRATINĖ RESPUBLIKA. Leipcigo tarptautinėje pavasario mugėje Berlyno liaudies įmonė „Specialfarceigwerk“ parodys kartu su kilais eksponatais ir saviuvarčius sunkvežimius su apšildomais iš

apačios kėbulais, skirtus kroviniams pervežti žiemos metu. Jų keliamasis pajėgumas — 7 tonos. Centralbildo nuotr. (TASS).

Redaktooriaus pavad. V. BARANOVSKIS

Kiekvieną penktadienį nuo 16 iki 18 valandos Zarasų poliklinikoje vykdomas medicininis gyventojų patikrinimas vėžio ligai išaiškinti.

Prašome rajono gyventojus, vyresnius kaip 30 metų, atvykti pasitikrinti.

Zarasų rajono ligoninė

N. ČIGIRIS

KILNOJAMOJO KINO MARŠRUTAS 1959 metų kovo mėnesiui

Eil. Nr.	Kino seanso punkto pavadinimas	Filmų pavadinimas	Data	Filmų pavadinimas	Data	Filmų pavadinimas	Data
Kilnojamas kinas Nr. 1							
1	Baibių kaimas		3		12		21
2	Vajesiškio		4		13		22
3	Avinostų		5		14		23
4	Polivarko	„Persilaužimas“	6	„Mūsų sūnus advokatas“	15	„Kareiviai“	24
5	Bikėnų		7		16		25
6	Grybiškių		8		17		26
7	Kapūstynės		9		18		27
8	Kapūstynės		10		19		28
9	Bachmatų		11		20		29
Kilnojamas kinas Nr. 2							
1	Slabotkės kaimas		3		12		21
2	Stelmužės		4		13		22
3	Raudinės		5		14		23
4	Ažubalių	„Jie susitiko kelyje“	6	„Kareiviai“	15	„Aštuonioliktieji metai“	24
5	Imbrado		7		16		25
6	Mukulių		8		17		26
7	Mukulių		9		18		27
8	Mukulių		10		19		28
9	Kovališkių		11		20		29
Kilnojamas kinas Nr. 3							
1	Smalvų kaimas		3		12		21
2	Stačiūnų		4		13		22
3	Višnevių	„Atsitikimas šachtoje Nr. 8“	5	„Persilaužimas“	14	„Mūsų sūnus advokatas“	23
4	Zavisiškių		6		15		24
5	Tilžės		7		16		25
6	Tilžės		8		17		26
7	Kimbartiškių		9		18		27
8	Zatokų		10		19		28
Kilnojamas kinas Nr. 4							
1	Riešutynės kaimas		3		12		21
2	Tabaro		4		13		22
3	Bernotiškių	„Kareiviai“	5	„Aštuonioliktieji metai“	14	„Persilaužimas“	23
4	Lupenkos		6		15		24
5	Belkaučiznos		7		16		25
6	Belkaučiznos		8		17		26
7	Šnelės		9		18		27
8	Snelės		10		19		28
9	Magučių		11		20		29
Kilnojamas kinas Nr. 5							
1	Zirnagai	1. „Meilės šviesa“	3	1. „Šviesus kelias“	10		24
2	Kumpuoliai		4		11	1. „Gylis“	17
3	Vadniniai		5		12		18
4	Šamaniai	2. „Mikolka garvežys“	6	2. „Mikluha Maklajus“	13	1. „Pirmoji pirštinė“	25
5	Sniukštai		7		14	2. „Gyvenimo puslapiai“	19
6	Antazavė		8		15		20
						2. „Anapus“	21
							22
							23
							24
							25
							26
							27
							28
							29

RVK KULTūros SKYRIUS